

FERENCZES ISTVÁN*

SZÉTTÖRDELT ECLOGÁK
JÖNNEK EL ÉRTED

lobog már lángja az irtott avarnak
krumpliszár füstje lomhul a földre
miként az elrongyolt zászló a szélben
csattogva szétszáll az égen a varjűsereg
rád hull te kedves rád mintha a hóra
milyen kár érted és milyen kár értünk
zsoltáros ködökben már nem is látlak
messzi vagy mint a zápor akár a tenger
éjjeli szirénák kék szomorúsága
vonatkürtök gyásza tudná csak felidézni
a nyárból alig-szerelmünk szédületét
királyi vadászok megsebzett ordasa
zengi a század széttapsolt tereire
gyönyörű hiányát testednek árvaságát
aranykaput tartott a vállad a vállad
leomlik lázra szaggatja szíved harangja
nyakadra kötélként szorulnak a ráncok
széttördelt eclogák jönnek zörögve érted
latrok és cédák tanyáznak már szemeidben
hónaljod málnailatát a huzat szagolja
senki sem fog szeretni ha már nem szeretlek
partra vetett halként múlik el a combod
ágyékod törtszárnyú társtalan holló
melled kunhalmán margaréta-téren
mint kápolna a falu fölötti dombon
siratja a mindent rézerc mellbimbód

* Versének közlésével köszöntjük a 80 esztendőes költőt

IRODALOM | MŰVÉSZET
HUMÁN TUDOMÁNYOK | KULTÚRA

XXII. évfolyam | 2024 | 6

EGYÜTT

EGYÜTT 2024 / 6

BALAJTHY ISTVÁN, BÍRÓ JÓZSEF, CSONTOS MÁRTA, FERENCZES ISTVÁN,
KOPRIVA NIKOLETT, OLÁH ANDRÁS, SZABÓ PALÓCZ ATTILA versei,
ORTUTAY PÉTER prózája, VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ jegyzete,
OLÁH ANDRÁS kritikája, DUPKA GYÖRGY, KOVÁCS SÁNDOR,
SERES ATTILA tanulmánya

